

«Відомий вчений, перший президент Академії наук України»

Портрет науковця

(до 150-річчя від дня народження В. І. Вернадського)

«...Десятиліттями, цілим століттями вивчатимуться й поглиблюватимуться його геніальні ідеї, а в працях його відкриватимуться нові сторінки — джерело нових шукань... А молодим поколінням він завжди буде учителем в науці і яскравим прикладом плідно прожитого життя...».

Ферсман О. Е., радянський геохімік і мінералог

В рамках відзначення 150-річчя від дня народження у Жовтводській середній загальноосвітній з профільними класами школі №8 пройшов захід, присвячений видатному науковцю Володимиру Івановичу Вернадському.

Його внесок у науку відзначений численними преміями і обранням дійсним членом цілого ряду світових академій наук і наукових товариств.

Саме йому випала честь стати одним із творців і першим президентом української Академії наук.

Учасниками заходу стали учні 9-х класів.

Вони виступили з доповідями про козацьке походження академіка і його духовний зв'язок з Україною, життєвий і науковий шлях великого вченого, його роль в розвитку української науки і створенні Академії наук України, про Вернадського — засновника геохімії, біогеохімії, радіогеології, творця теорії про біосферу і ноосферу тощо.

«Наукові праці геніального вченого-універсалу присвячені дослідженням хімічного складу земної кори, атмосфери, гідросфери, міграції хімічних елементів у земній корі, ролі і значенню радіоактивних елементів в її еволюції...».

Уролі самого Вернадського виступивучень9-АкласуТищенко Євген.

*«...Мене вартовизначити
як росіянина за
культурою і всім способом
життя — щоправда,
росіянина, все
життяякогостійнобул
опов'язане з Україною...*

*Мій єдиний гімназичний
вірш присвячений
багатостраждальній
Україні, з історією якої
переплелися долі всіх моїх
предків:*

*Україно, рідна моя сторона,
століттямитипогибаєш...
Але борешся, б'єшся, нещасна, одна
І в ційборотьбізнемагаєш.
Така уже, рідна, доля твоя.
А долізазавжди ми корились...».*

Аудиторіїбув представлений документальнийфільм «Осягаючирозум.

Кримська одісея Вернадського» про той період життя науковця (1919-1920), коли він жив у Криму, очолював кафедру мінералогії тільки-но відкритого Таврійського університету, а потім був обраний ректором університету і врятував його від руйнування під час громадянської війни.

Сьогодні цей заклад є спадкоємцем того першого вищого навчального закладу в Криму — Таврійського університету, і називається Таврійський національний університет імені В.І. Вернадського.

Електроннапрезентація «ВолодимирІвановичВернадський.

Випереджаючи час» дала можливість глядачам торкнутися величезної наукової спадщини, яка і сьогодні — через півтора сторіччя — вражає своєю революційністю і всепланетним пріоритетом.

Усіновінапрямидосліджень, щовінзаснував, досістимулюють і уособлюютьреволюцію в природознавстві.

«З'явою на нашій планеті обдарованої розумом живої істоти планета переходить у нову стадію своєї історії. Біосфера переходить у ноосферу... Створення ноосфери з біосфери є природне явище, більш глибоке і могутнє у своїй основі, ніж людська історія...», — писав В. Вернадський.

Присутні ознайомились з науково-пізнавальною та історичною літературою з фондів бібліотеки школи про видатного вченого.

З представлених матеріалів можна дізнатись багато деталей про довгий насичений життєвий шлях цієї унікальної людини.

Наприклад, те, що в дитинстві на розумовий розвиток майбутнього науковця надзвичайно вплинув його батько Іван Васильович, який прищепив синові не тільки любов до науки, але й глибоке відчуття українських коренів.

Цікавий також той факт, що В. Вернадський, окрім того, щоб бути науковцем, був активним громадським діячем.

Перед ним став вибір: піти у велику політику чи присвятити себе глибинам науки.

Він обрав останнє...

Далі почалося обговорення таких питань, як поняття «біосфера», «ноосфера», людина як частинка біосфери, екологічні проблеми сьогодення, захист біосфери від байдужого ставлення людства.

Глобалізація, що охопила світ в останні десятиріччя, зробила ноосферну спадщину Вернадського актуальною, як ніколи.

«Людство не може робити все, що йому забажається... У геологічній історії біосфери перед людиною відкривається величезне майбутнє, якщо вона зрозуміє і не буде використовувати свій розум і свою працю на самознищення...», — писав вчений.

Але мудрець і провидець академік Вернадський був щиро оптимістом: «Біосфера переходить у новий еволюційний стан — у ноосферу, перетворюється на наукову думку соціального людства. Тому можна дивитися на наше майбутнє впевнено. Воно в наших руках і ми його не випустимо!».

Ця позитивна думка стала логічним завершенням знайомства з портретом видатного науковця.

